

Swojemu

wulny cześje dostojnemu knešej duchomnemu,

Knešej V. H. Jwišchej,

pošweczi tute róncežka

herbska wošada **Woblinku**

na dnju jeho hamt nastupenja

9w džeń mjerza 1851.

Nam witajće! to su te słowa,
Až kóždy ert we luboži
Wam, kneže, napishecziwo wota
We wošlicžanskej wošadzi.
Wšes boha njetko swoji smy,
Bóh cžiń wašch nužhód swojomny.

Wam japoschtotiske dowjerene
Je dżeto w božej winicy.
Wam šadto tuhdy šromadžene
Tež božoh' ducha wuprosy
A potoži šo šdowjeru
Na wašchu šwjernu wutrobu.

Bóh swojje daj a žohnowanje
A tej waškej prózy pašyrškej
A snowej nadu kóžde ranje
Waš renje, lubje s wešelej,
A we tym dżeti, štaranju
Waš žohnuj bóh se štrowošju.

We wučenju a poštuchanju,
We mjeri, wjeri, ščerpnoszi,
We jednoczi a lubowanju
Nech boži duch naš towarški,
A tutón swjašt nech pschineže
Rajreńšche piody witane.

My podamy wam ruku šwjernu
We dobrym herbskim mjenenju,
S tym šjenocžimny lubošž wjernu,
Kaž herbjo herbej dawaju.

Bóh žohnuj naš, Bóh žohnuj waš
Wot dženša šym a kóždy cžaš!

Sejler.